

wie komunalnego funduszu pożyczkowo - zapomogowego (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 329) zarządza się co następuje:

§ 1. Przez centralne zrzeszenia samorządowe, o których mowa w p. 1 art. 1, rozumieć należy w szczególności istniejące obecnie w Warszawie następujące instytucje: 1) Związek Miast Polskich, 2) Związek Powiatów Rzeczypospolitej, 3) Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej, 4) Zrzeszenie Spółdzielcze Gospodarczo - Inwestycyjne Samorządów Powiatowych.

§ 2. Związkom międzykomunalnym, utworzonym dla celów opieki społecznej i szpitalnictwa oraz centralnym zrzeszeniom samorządowym mogą być udzielane z komunalnego funduszu pożyczkowo - zapomogowego jedynie oprocentowane pożyczki, zarówno krótkoterminowe, jak i długoterminowe, na okresy czasu, ustalone dla związków komunalnych w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 17 września 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 783), zmienionem częściowo rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 kwietnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 275), oraz w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 czerwca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 564), przy oprocentowaniu, przewidzianem w tychże rozporządzeniach.

§ 3. Przy ubieganiu się o przyznanie pożyczki instytucje wymienione w § 1, względnie związki międzykomunalne, określone w § 2, muszą wykazać, iż stan ich gospodarki finansowej gwarantuje terminowy zwrot pożyczki. Pożyczki udzielane im będą na ich skrypt dłużny z zabezpieczeniem hipotecznem albo bankowem lub też za poręką związków komunalnych albo za podkładem weksli, wystawianych przez związki komunalne.

§ 4. Do technicznej strony udzielania pożyczek wymienionym w poprzednich paragrafach instytucjom, względnie związkom stosowane będą odpowiednio przepisy rozporządzeń, przytoczonych w § 2. W przypadku starania się o pożyczkę przez Związek Miast Polskich lub przez Związek Powiatów Rzeczypospolitej Polskiej — przedstawiciele interesowanej instytucji, występujący z jej ramienia jako członkowie komisji do rozdziału pożyczek z komunalnego funduszu pożyczkowo - zapomogowego, nie biorą udziału w posiedzeniu komisji przy głosowaniu nad przyznaniem tejże pożyczki. Gdyby wskutek ich nieobecności w chwili głosowania zostało łącznie z przewodniczącym mniej niż 3 członków komisji, posiadających prawo głosu stanowczego, decyzję komisji co do przyznania pożyczki odracza się do następnego posiedzenia.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

490.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH

z dnia 31 maja 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o wykonaniu art. 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach.

Na podstawie art. 19 ust. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 465) zarządza się co następuje:

§ 1. Uprawnienia, które w myśl art. 19 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach przysługują osobom eksterytorjalnym, stosowane będą po stwierdzeniu tego ich charakteru.

Stwierdzenie to może nastąpić przez legitymacje wydawane przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych lub przez inne dokumenty urzędowe.

Legitymacje wyżej wspomniane, wystawiane są przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych według załączonych wzorów Nr. Nr. 1, 2 i 3.

§ 2. Uprawnienia, przysługujące osobom wyłączonej w art. 19 ust. 2 wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o cudzoziemcach, stosowane będą do nich po stwierdzeniu, że odpowiadają warunkom w nim ustalonym.

Stwierdzenie to może nastąpić przez legitymacje wydawane przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych lub przez inne dokumenty urzędowe.

Legitymacje wyżej wspomniane, wystawiane są przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych według załączonego wzoru Nr. 4.

§ 3. Wizy dyplomatyczne względnie służbowe, o których mowa w art. 19 ust. 3 wyżej wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o cudzoziemcach, wystawiane są przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych i przez podległe mu urzędy zagraniczne według załączonych wzorów Nr. Nr. 5 i 6.

§ 4. W wypadku, gdy Ministerstwo Spraw Zagranicznych lub podległe mu urzędy zagraniczne uznają, że mogą być przyznane ulgi przewidziane w art. 19 ust. 4 wyżej wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o cudzoziemcach, stwierdzają to w paszporcie dyplomatycznym, służbowym lub zwykłym, umieszczając stempel według załączonego wzoru Nr. 7.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Załączniki do rozp. Min. Spraw Zagranicznych z dnia 31 maja 1932 r. (poz. 490).

Wzór Nr. 1.

FOTOGRAFJA	<p>LEGITYMACJA DYPLOMATYCZNA</p> <p>Nr.</p> <p>MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH ZAŚWIADCZA, ŻE</p> <p>P.</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>JEST CZŁONKIEM CIAŁA DYPLOMATYCZNEGO.</p>
<p>Podpis:</p> <p>Signature:</p>	

(Strona odwrotna wzoru Nr. 1).

Wzywa się wszystkie władze cywilne i wojskowe, aby okazielowi niniejszej legitymacji udzielały w razie potrzeby opieki i pomocy oraz przepuszczały go bez przeszkód.

Legitymacja ważna do dnia

Warszawa, dn. 193... r.

Minister
Spraw Zagranicznych:

Wzór Nr. 2.

FOTOGRAFJA	<p>LEGITYMACJA DYPLOMATYCZNA</p> <p>Nr.</p> <p>MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH ZAŚWIADCZA, ŻE</p> <p>P.</p> <p>JEST</p> <p>.....</p> <p>I ŻE PRZYSLUGUJĄ MU PRZYWILEJE DYPLOMATYCZNE.</p>
<p>Podpis:</p> <p>Signature:</p>	

Wzór Nr. 4.

(Strona 1).

Miejsce
na
fotografię

Podpis
Signature

(Strona 2).

MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

LEGITYMACJA Nr.

Pieczęć:

(Strona 3 i 4).

LEGITYMACJA Nr.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych zaświadcza, że

P.

jest

Ważne do dn.

Warszawa

Za Ministra

Naczelnik Wydziału

Carte d'identité de M.

Valable jusqu'au

Wzór Nr. 7.

S T E M P E L

Okaziciel..... niniejszego paszportu zwolnion jest na mocy art. 19 ust. 4 rozp. Prez. R. P. o cudzoziemcach Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 83, poz. 465 od obowiązku rejestracji i uzyskania zezwolenia na pobyt.....
..... Ważne do dn. 193..... r.

Pieczęć

Podpis

491.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 7 czerwca 1932 r.

w sprawie trybu oszacowania dóbr skonfiskowanych przez b. rządy zaborcze uczestnikom walk o niepodległość, a podlegających wydaniu przez Państwo Polskie oraz w sprawie wyznaczenia władz i określenia ich postępowania w związku z wymiarem i poborem podatku od tych dóbr.

Na podstawie art. 9, ustępu ostatniego, ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o dobrach skonfiskowanych przez byłe rządy zaborcze uczestnikom walk o niepodległość (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 189) zarządzam co następuje:

§ 1. Wartość dóbr, które podlegają wydaniu bądź na skutek decyzji Ministra Skarbu (art. 5 ustawy), bądź na podstawie wyroku prawomocnego i wykonalnego (art. 8 i 9, ustęp przedostatni, ustawy), ustala komisja szacunkowa, wyznaczona dla każdego poszczególnego przypadku przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa, składająca się z przedstawiciela Ministra Skarbu jako przewodniczącego oraz z przedstawiciela Ministra Rolnictwa i jednego zaprzysiężonego znawcy, powołanego na wniosek tej izby skarbowej, w której okręgu leżą — w całości lub przeważającej części — dobra skonfiskowane.

§ 2. Ustalenie czystej wartości następuje według stanu i wartości dóbr w czasie wydania decyzji lub wyroku prawomocnego i wykonalnego (§ 1) oraz według zasad, podanych niżej w § 5.

§ 3. Koszty ustalenia wartości będą pokrywane z budżetu Ministerstwa Skarbu o ile chodzi o koszty podróży i diet delegata tegoż Ministerstwa oraz o wynagrodzenie znawcy, zaś z budżetu Ministerstwa Rolnictwa odnośnie kosztów podróży i diet jego delegata.

Wynagrodzenie znawcy określa izba skarbową, powołana do wymierzenia podatku (§ 6), na wniosek przewodniczącego komisji szacunkowej, według zasad, przyjętych przy przyznawaniu wynagrodzenia znawcom, powołanym do dokonywania szacunków w sprawach podatku spadkowego.

§ 4. Komisja szacunkowa, po ukończeniu swej czynności, przesyła protokół szacunkowy, podpisany przez przewodniczącego i członków, wraz z aktami sprawy, znajdującymi się w posiadaniu komisji, właściwej izbie skarbowej (§ 6).

§ 5. Szacowanie dóbr, podlegających wydaniu, będzie przeprowadzone według następujących zasad:

a) Wartość majątków leśnych zostanie obliczona w wysokości skapitalizowanego rocznego dochodu, możliwego do osiągnięcia z szacowanego obiektu przy racjonalnej gospodarce, po potrąceniu wydatków.

Za dochody przyjmuje się dochód z użytku głównego, t. j. drewna oraz dochody z użytków ubocznych, dopuszczalnych z punktu widzenia racjonalnego gospodarstwa leśnego. Dochód z użytku głównego oblicza się, utrzymując kolej rębny, obowiązującą obecnie w danym obiekcie. Gdyby utrzymanie istniejącej obecnie kolei uniemożliwiało samowystarczalność danego obiektu — dopuszczalne jest stosowne obniżenie kolei rębny.

Za wydatki przyjmuje się koszty zalesień, administracji, koniecznych remontów istniejących budynków i niezbędnych urządzeń, podatki państwowe i komunalne.

Dla obliczenia dochodów i wydatków przyjęte będą normy przeciętne dla miejscowych warunków w roku przeprowadzania szacunku.

Przy ocenianiu obiektów, których stan nie zezwala na użytkowanie w normalnych rozmiarach, oblicza się dochód roczny dla jednego lub kilku okresów przejściowych.

Wartość majątku oblicza się w tym wypadku jako sumę skapitalizowanych dochodów w poszczególnych okresach przejściowych oraz skapitalizowanego dochodu normalnego, po zdyskontowaniu ich na rok przeprowadzenia szacunku.

Jeżeli przeciętna wartość 1 ha lasu równa się lub wypadnie poniżej wartości 1 ha gruntu leśnego, obliczonej przez skapitalizowanie renty gruntowej, — szacunek gruntu leśnego i drzewostanów przeprowadza się oddzielnie na zasadach następujących:

Wartość gruntu leśnego oblicza się w wysokości skapitalizowanej renty gruntowej, osiągniętej z lasu normalnego.

Wartość upraw i młodników do lat 20-stu oblicza się w wysokości kosztu zalesienia, skapitalizo-